

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 12. 02. 2018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
03	02-300/		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
12. фебруара 2018. године
Београд

На основу члана 107. Устава Републике Србије, члана 40. Закона о Народној скупштини и члана 190. став 1. Пословника Народне скупштине подносимо **ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ГЕНОЦИДУ НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ НАД СРБИМА, ЈЕВРЕЈИМА И РОМИМА ТОКОМ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА.**

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

J. Gajic

Горица Гајић

Демократска странка Србије

Dejan Šulkić

Дејан Шулкић

Демократска странка Србије

M. Lapčević

Милан Лапчевић

Демократска странка Србије

ПРЕДЛОГ

- Полазећи од дефиниција Конвенције о спречавању и кажњавању геноцида, усвојене 9. децембра 1948. године Резолуцијом 260 А (III) Генералне скупштине УН и неспорних чињеница о карактеру злочина извршених над Србима, Јеврејима и Ромима у Независној држави Хрватској, које је утврдила историјска наука,
- Имајући у виду да геноцид над српским, јеврејским и ромским народом никада није био предмет резолутне и формалне политичке осуде са јасним правним консеквенцама у Југославији, ни у њеним распадом формираним новим државама на чијем тлу је злочин геноцида извршен, па ни у Србији - држави српског народа и свих грађана који у њој живе, међу којима су Јевреји и Роми,
- Суочена са појачаном тенденцијом намерног и систематског затирања сећања на геноцид извршен у НДХ, па чак и његовим отвореним негирањем,
- Констатујући да бројна стратишта на којима су жртве овог геноцида биле мучене, масакриране и убијане, као и масовне гробнице у које су бацане, нису обележени или нису обележени и заштићени на доличан начин,
- Скрећући пажњу на чињеницу да се злочину геноцида извршеног у НДХ над Србима, Јеврејима и Ромима не поклања у Србији довољна пажња, а у суседним државама на чијем тлу је геноцид извршен, у школским плановима и програмима о томе скоро да нема речи,
- Тежећи да спречи да сећање на жртве геноцида извршеног у НДХ над Србима, Јеврејима и Ромима избледи и падне у заборав,
- Уверена да до помирења међу народима бивше Југославије, а у овом случају српског и хрватског народа, као предуслова трајног мира и стабилности на нашим просторима, може да дође само уколико се историјске чињенице не фалсификују, жртве злочина геноцида не забораве, а злочинци не оправдавају,

Народна скупштина доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ГЕНОЦИДУ НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ НАД СРБИМА, ЈЕВРЕЈИМА И РОМИМА ТОКОМ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА

1. Народна скупштина Републике Србије утврђује да злочини над Србима, Јеврејима и Ромима извршени у Независној држави Хрватској од стране усташа током Другог светског рата на подручју данашње Републике Хрватске, Босне и Херцеговине и Републике Србије, представљају смишљен и планиран геноцид, како је дефинисано Конвенцијом о спречавању и кажњавању геноцида, усвојеној 9.децембра 1948.године Резолуцијом 260 А (III) Генералне скупштине УН;
2. Народна скупштина Републике Србије позива све државе потписнице Конвенције о спречавању и кажњавању геноцида, посебно Европски парламент и државе чланице Европске уније, а пре свега Хрватску и Босну и Херцеговину на чијим данашњим територијама су злочини извршени, да резолутним осудама овог геноцида допринесу помирењу, успостављању трајног мира и спречавању да се такви злочини икада понове;
3. Народна скупштина Републике Србије утврђује обавезу да се у року од шест месеци од усвајања ове Резолуције изврши допуна Кривичног законика Републике Србије, којом ће порицање и релативизација геноцида извршеног над Србима, Јеврејима и Ромима у Независној држави Хрватској да се установи као кривично дело, одговарајуће санкционисано;
4. Народна скупштина Републике Србије овлашћује и утврђује обавезу Владе Републике Србије да у року од годину дана од дана усвајања ове Резолуције одреди датум Дана сећања на жртве геноцида извршеног над Србима, Јеврејима и Ромима у НДХ. Позивамо Републику Хрватску и Босну и Херцеговину да се одазову предлогу да се Дан сећања на овај геноцид обележава у све три државе истог датума;
5. Утврђује се обавеза државних органа, јавних сервиса, просветних и културних институција да израде планове и програме обележавања Дана сећања на жртве геноцида извршеног над Србима, Јеврејима и Ромима у НДХ.

У свим оновним и средњим школама у Србији на тај дан организовати посебан школски час, у циљу упознавања ученика са извршеним злочинима, објашњавања узрока и подизања свести о потреби неговања мира, унапређења људских права и међурелигијске толеранције.

Утврђује се обавеза државни органа да оснују и изграде Меморијални комплекс српских жртава геноцида. Меморијални комплекс српских жртава геноцида треба да садржи научно-истраживачки и образовни институт који ће проучавати злочине над Србима, као и музеј геноцида, архиве, споменике и изложбене просторе.

6. Народна скупштина Републике Србије захтева од Републике Хрватске и Босне и Херцеговине да на достојан начин обележе, одржавају и обезбеђују сва места на којима су извршени злочини и колективне гробнице, укључујући и јаме у које су жртве бацане, и да омогуће да се на тим местима, одговарајућим активностима одаје почаст и чува сећање на жртве геноцида.
7. Ова Резолуција ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

РС БРОЈ

У Београду, 12. 2. 2018. године

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК
Маја Гојковић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I Правни основ за доношење одлуке

Правни основ за доношење одлуке су члан члана 8. став 1 Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, број 9/10) и члана 190. став 1. Пословника Народне скупштине, којима је предвиђено да Народна скупштина може да доноси резолуције и то на предлог народног посланика, као једног од Уставом предвиђеног предлагача закона и другог општег акта.

II Разлози за доношење одлуке

У периоду постојања усташке Независне државе Хрватске, од 1941. до 1945. године, над Србима, Јеврејима и Ромима су извршени злочини који по Конвенцији о спречавању и кажњавању геноцида, усвојеној 9.децембра 1948.године Резолуцијом 260 А (III) Генералне скупштине УН, несумњиво имају карактер геноцида.

Наиме, у Члану 2. Конвенције о спречавању и кажњавању геноцида стоји:

„У смислу ове Конвенције као геноцид се сматра било које од наведених дела учињених у намери потпуног или делимичног уништења једне националне, етничке, расне или верске групе као такве:

- а) убиство чланова групе;
- б) тешка повреда физичког или менталног интегритета чланова групе;
- ц) намерно подвргавање групе животним условима који треба да доведу до њеног потпуног или делимичног уништења;
- д) мере уперене на спречавање рађања у оквиру групе;
- е) принудно премештање деце из једне групе у другу.“

Усташка зверства извршена кроз систем концентрационих логора и логора смрти, као и масовним покољима ван њих, оставила су иза себе огроман број убијених Срба, Рома и Јевреја. У фебруару 1942. немачки службеници у Загребу процењивали су да је до тада у НДХ убијено око 300.000 Срба. Већ тада су немачки извори помињали и број од око 700.000 Срба који су у НДХ изгубили живот. Према подацима Земаљске комисије Хрватске, сакупљеним у Јасеновцу непосредно по ослобођењу, само у том логору убијено је 500.000 – 600.000 људи, убедљивом већином Срба. У Јасеновцу је, према налазима те комисије, убијено око 40.000 Рома. Према званичним подацима Јад Вашема, Спомен - институције за жртве и хероје холокауста, у НДХ је убијено више

од 500.000 Срба, протерано око 250.000 и покатоличено око 200.000. Ова установа процењује да је у НДХ убијено око 30.000 Јевреја.

Резолуција треба објективно и без предрасуда да подстакне рад на утврђивању трајног броја жртава геноцида у НДХ.

Чињеница је да геноцид извршен у НДХ никада, ни у Југославији, ни у њеним распадом формираним новим државама на чијем тлу је злочин геноцида извршен, па чак ни у Србији, није назван правим именом и као геноцид одлучно осуђен од стране највиших државних органа. Такође је чињеница да се о њему не учи, нити говори на начин који жртве заслужују, а налаже потреба успостављања темеља за помирење народа и обезбеђивање трајног мира. На против, сведоци смо да се, чак и у неким круговима у Србији, негирају и релативизују злочини извршени у НДХ, перманентно смањује број жртава, систематски покушава да затре сећање на монструозне злочине усташке државе.

Република Србија, као држава српског народа и свих грађана који у њој живе, међу којима су Јевреји и Роми, дужна је да први пут после 70 година, заузме јасан и одлучан став о геноциду извршеном над Србима, Јеврејима и Ромима у НДХ. То је не само дуг према жртвама, већ и постављање правца политике која једино може довести до стварног помирења српског и хрватског народа.

III Процена финансијских средстава потребних за спровођење ове одлуке

За спровођење ове Резолуције, односно за изградњу Меморијалног комплекса српских жртава геноцида потребно је да се обезбеди сто педесет милиона динара из буџета Републике Србије.